

"Mijn liefde in de ruimte"

Maandopdracht andere site: Mijn liefde in de ruimte

Mijn liefde in de ruimte

In 2040 was ik de uitverkorene om de ruimte in te gaan. Het was heel bijzonder, want ik was al een paar jaar dood en ik vertoefde in de hemel. Aangezien ik hier ook zeer sociaal bezig was, wilde men mij vanwege een experiment terugsturen de ruimte in, maar niet naar de aarde.

Nee, het was een totaal vreemd gebied met de naam Xeandria.

Ik vond het heerlijk om even vanuit de hemel een uitstapje te mogen maken en ik maakte mij klaar voor de reis. Ik had besloten om mijn lichaam op te halen van de planeet de aarde waar ik tachtig jaar gewoond had.

Terug gekomen in de hemel zag ik hoe intact mijn lichaam nog was en aangezien er van alles in de hemel aanwezig was, begon ik mijn lichaam te bewerken en bracht het in de staat terug van een vrouw van een jaar of twintig.

Mijn ziel stopte ik in het vernieuwde lichaam en ik vloog de hemelpoort uit, op zoek naar de eeuwige liefde. Ja, ik verlangde hier zo intens naar en landde op een prachtige planeet Xeandria genaamd.

Ik trok mijn begeerlijkste jurk aan en ik liet mij oplossen in een sprookjesachtig gebied.

De natuur was er prachtig en de zeldzame dieren heel lief. Het bleek een planeet te zijn waar het woord oorlog nog nooit genoemd was, want dat was er niet. Ik zag bloemen die ik nog nooit eerder gezien had en de bomen waren vervormd tot prachtige beelden.

Terwijl ik naar zo'n beeld stond te staren zag ik plotseling een gedaante vanuit de boom naar beneden komen. Mijn adem stond stil en mijn hart ging als een razende. Zou ik dan binnen zo'n korte tijd al degene ontmoeten van mijn dromen?

Zijn ogen waren azuurblauw, zijn haar leek op goud en reikte tot ver over zijn schouders.

Ik drukte op het knopje van het apparaatje wat ik bij mij had, vanuit de hemel, om hen daar op de hoogte te brengen van mijn ontdekking. Ik zag de ware recht op mij afkomen en in mijn buik fladderden er talrijke vlinders rond. Dit gevoel had ik nog nooit eerder meegemaakt en voordat ik het wist lag ik in de armen van deze prachtige man.

We spraken elkaars taal niet, maar de aanraking zei al genoeg, woorden waren niet nodig.

Hij pakte mij op en als een veertje droeg hij mij het bos in en zette mij neer op een plek met talloze bloemen. Het kleurige geheel deed wat pijn aan mijn ogen, want er waren kleuren bij die ik nog nooit gezien had. In de verte hoorde ik een waterval en ik pakte zijn hand en trok hem mee en mijn adem stakte toen ik een waterval zag, die reikte tot de hemel aan toe. Ik wees naar de trap en wenkte naar boven, maar het schudde van nee, nog niet.

Het werd mij duidelijk dat hij nog een poos op Xeandria wilde blijven en hij vleide mij neer tussen de bloemen. De zeldzame vlinders bleven geduldig wachten op wat er komen zou. Zij konden het wel raden, maar zo'n knap stel hadden ze nog nooit gezien.

Zelfs de maan was hier aanwezig, maar het leek veel feller te zijn. Xeandria lag dus dichterbij de maan en het fungeerde hier als de zon. De warmte was zalig, eveneens de lange kus die we aan elkaar gaven en het zou alleen maar veel mooier worden.

De kleuren en beelden die ik zag waren van een vorig leven, maar hier werd alles duidelijker en het mooiste was, dat mijn dromen allemaal uitkwamen. Vrede, rust, liefde met de hoofdletter L en geluk. Geen problemen met de gezondheid, we waren jong en hadden elkaar.

Het tot elkaar komen was denk ik nog wel het mooiste. Vrijen in de natuur, waar niemand je kon storen. Want er was geen sprake van een overbevolking, nee, we bleken de enigen te zijn op dit stukje Xeandria. We konden maar geen genoeg van elkaar krijgen en de tijd vergleed in het niets. Niemand wachtte op ons en het woordje "tijd" bestond niet.

We zweefden en zweefden tijdens onze ontdekkingstocht naar elkaar en we waren onafscheidelijk. Een paar jaar later trokken we naar de hemel toe en daar was het eigenlijk nog mooier en fijner. Hand in hand stonden we voor de hemelpoort en mochten naar binnen.

Mijn ruimtereis was fantastisch geweest en ik had er een prachtman aan overgehouden!

Wij leefden nog lang en gelukkig!

© januari 2012, Zonlicht, BasicPublishing.nl